Pativṛtā-
dharmmaṃ.

1879

Ci
XIV
290

Kps. 7

N12<526553385 021
LS
ubTÜBINGEN

ശ്രീ.

പതിവ്രതാധൎമ്മം

ശതകം.

കാട്ടുകണ്ടി കുഞ്ഞിക്കൊരുവൈദ്യ
രവർകളുടെ മകൻ കല്ലിങ്ങൽ
ചാത്തുണ്ണിവൈദ്യരവർകളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

മപ്പുശ്ശെരി ചന്തുവിനാൽ
കൊഴിക്കൊട്ടു മിനൎവ്വ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

1879.

വില അണ ൨. രണ്ട.

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

bi XIV 290. kps. 7

പതിവ്രതാധമ്മം

ശ്ലോകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു.

ഉമാവരൻഭാരതിയുംകുമാരൻ രമാവരൻ വാരണവക്ത്രനുംമെ അമാമൃദാമൽഗ്ഗുരുവും വിശേഷാ ദമെയമെന്നും തുണചെയ്യിടേണം.—

പതിവ്രതാധമ്മമതീവ സാരം മചിതീയമായുള്ള പുരാണവാക്യം ഗതിപ്രദംകേവലമംഗനാനാ മിതീഹചൊല്ലുന്നതു ഭാഷയായി. കാന്തൻശങ്കുസിതനൊവിശേഷാൽ ശാന്തൻമഹാൻ സൽകൃതനൊസതീനാം ശാന്താത്മനാ ദെയ്വതമെന്നവണ്ണം ചിന്തായിയാൽ സാമ്പ്രതമെവപൂജ്യൻ. വന്നീടൊലാതൻ കണ്ണവന്നുകാര്യം തന്നാലെവൈഷമ്യമെഴുന്നതൊന്നും എന്നുള്ളധൈര്യം പിഴയാതെനിത്യം ചെന്നോത്തുമെവുന്നവളത്രെസാദ്ധ്വീ കാന്താജനങ്ങൾക്കവസാനമൊളം കാന്താനുകൂ

ലം മരുവുന്നതന്ന്യെ താനൊന്നിയായെതുമെചെ
യ്യുകൂട താന്താൻപുരക്കാൎയ്യമതാകിലും താൻ. പിരി
ച്ചഹങ്കാരമൊടാശയ്യുംതാൻ നിരന്തരം പൈശൂന്യവു
മപ്രകാരം വരിച്ചുകാന്തൻ മതിചെന്നവൃത്ത്യാ വ
സിക്കുമക്കാമിനി സാധ്വിന്ദ്യം. അത്യാഗ്രഹാ
ൽനൊക്കിയൊരുത്തനെന്നാലത്യന്തമാധുൎയ്യ വച
സ്സിനാലും പ്രത്യെകഭാവാൽ ഞെളിയാതെകണ്ടും
സത്യെനമെവുന്നവളത്രെ സാധ്വീ. ഏറെജനം
കൂടിയമ്പിക്കിലായി വൈരെജനാംഗംഗൾ തടഞ്ഞു
താകിൽ മാറാതെവാക്കമ്മ മനസ്സുഭാവാൽ നെരൊ
ടെ മെവുന്നവളത്രെ സാധ്വീ. അന്ന്യൻബെലം
കൊണ്ടുഗ്രഹിക്കയെന്നും അന്ന്യന്റെ വസ്ത്രങ്ങളു
ടുക്കയെന്നും ദൈന്ന്യെന യാചിപ്പതുമെന്നവന്നാ
ലന്ന്യംഭജിക്കുന്നതു മല്ലസാധ്വീ. വാക്കിൽസതി
ലക്ഷണമന്ന്യനെകൻ നൊക്കിചിരിക്കിൽ ചിരി
യാതെകണ്ടും വാക്കിന്നവാക്കായിപറയാതെകണ്ടും
നൊക്കീടിൽ നൊക്കാതെയുമായിടെണം. കണ്ടാ
ൽമഹാസുന്ദരനായ്യുവാവായി കൊണ്ടാടിടുംഗീത
വിദഗ്ദ്ധനായും ഉണ്ടാംപുമാനെ പരിചൊടുകണ്ടാ

ൽ തീണ്ടാനാരീയാൾ വികൃതിസ്സ്വഭാവം- തണ്ടാ
ൎമിഴിമാരുടെകാന്തനന്ന്യൻ കണ്ടാൽ മനൊജ്ഞൻ
വരനെന്നിവണ്ണം ഉണ്ടായിടാതുള്ളൊരു വാഞ്ഛ
യൊടും പണ്ടെ വസിക്കുന്നവളുത്തമസ്ത്രീ- ചി
ന്തിച്ചു കണ്ടാലപരൻമനുഷ്യ ഗന്ധൎവ്വദെവാദി
യിലുള്ളൊരുത്തൻ എന്താകിലുംതൻ പ്രിയനാസ്സ
തീനാം സന്ധിക്കയെന്നുള്ളതു മില്ലനൂനം- നെരാ
യൊരിക്കാലുമെ തൻപ്രമാണെൻറ പെരാഹ്വയിച്ചി
ട്ടുകയെന്നതൊൎത്താൽ ചെരുന്നതല്ലെന്നതു മാത്രമ
ല്ല പാരംവിവൎജ്ജ്യംതരുണീജനാനാം- തൻമാരനു
മ്മൊഹവുമുണ്ടിടാതെ ചെമ്മെവസിച്ചിട്ടവ നുണ്ട
ശെഷം സമ്മൊദമാമ്മാറു ഭുജിപ്പതത്രെ ധൎമ്മംവി
ശെഷിച്ചുസതീജനാനാം- സന്താപമായി കാന്ത
നുവന്നുതാകിൽ സന്താപമന്നെ തരുണിക്കുവെ
ണം സന്തൊഷമെന്നാലതിലുംവിശെഷിച്ചന്ത
ൎമുദാ ചെന്നു വസിച്ചിടെണം- ഭൎത്താവുദൂര
ഗതനെന്നു വന്നാൽ ഗാത്രെവിശുദ്ധ്യാ മരു
വുന്നതന്ന്യെ വസ്ത്രാദ്യലങ്കാര വിശെഷമെല്ലാം വ്യ
ത്യാചുരുക്കീട്ടു വസിച്ചിടെണം- ഭൎത്താവുറങ്ങൊളു

മുറങ്ങിടാതെ ഭക്ത്യാവസിച്ചമ്പിലുറങ്ങിയെന്നാൽ ഭൎത്താസമെതം ശയനെശയിച്ചിട്ടസ്ഥാനവും മു മ്പിലെ ചെയ്തിടെണം. മരിച്ചതൻകാന്തനതെ നുവന്നാലെരിച്ചതീത്തന്നിൽ മഹിച്ചജീവം പി രിച്ചതില്ലെങ്കിലു മന്ന്യനെത്താൻ വരിച്ചിടായ്കു ന്നുമരിക്കുവൊളം. സതിസമാതന്നുടെ ഭൎത്തൃമാതാ പിതാക്കളിൽ ഭക്തിമുടക്കമെന്ന്യെ അതീവ ശുശ്രൂ ഷയൊടൊത്തുകാലം അതീതമാക്കീടണമെന്നനൂ നം. ധൎമ്മപ്രവൃത്തിക്കനുകൂലമായും സ്വധൎമ്മിൻപ്ര വൃത്തിക്കലിടക്കമായും തന്മെവെടിഞ്ഞുംനിജകാമകാ ൎയ്യം ചെന്മെയ്യുറപ്പുംതരുണിക്കുമുഖ്യം. മല്ലാക്ഷി മാർതങ്ങടെ കാന്തനൊടായി ചൊല്ലുന്നവാക്കൊ ക്കെയുമാദരെണ കല്യാണമായിസമ്മതമായിപ്രി യത്തൊടല്ലാതെ വന്നീടരുതെന്നുതാളും. പുരത്തി ലെശ്രാദ്ധികൾ ചെയ്യുമ്പൊ ഒരുക്കിവെണ്ടുന്നവ യൊക്കവെതാൻ തരത്തിലാമ്മാറു പചിച്ചിടാനാ ള്ളൊരുത്തമെറുന്നവളായിടെണം. ക്ഷെത്രംവനം ഗ്രാമമിവററിൽനിന്നൊ ഭൎത്താവുവന്നാലെഴുന്നീ റ്റുഭക്ത്യാ ചിത്താത്മനാ കാൽകഴുകിച്ചിരിപ്പാൻ

പെത്തുംകൊടുത്തീടുക സാദരെണ- ഏറ്റംനിറംപൂ
ണ്ട വിശെഷപാത്രെ ചൊറുംനിറച്ചങ്ങു പലംശ-
മൊടും പാരംപ്രസാദെന കൊടുത്തിടെണം സാ
രാംഗിതൻകാന്തനു കാലമെതാൻ- സാന്നിദ്ധ്യമെ
റുന്നവയുംവിശെഷാൽ ധാന്യങ്ങൾതൊട്ടുള്ള പദാ
ൎത്ഥവുംതാൻ ശൂന്യംപുരത്തിങ്കൽ വരാതവണ്ണം
മാന്യനഗൊപിച്ചു വസിച്ചിടെണം- ബന്ധു
ക്കൾമക്കൾ ഗുരുദാസിദാസൻ പാന്ഥാക്കളെന്നുള്ള
വൎക്കൾക്കവധാൎയ്യ താന്താങ്ങടെ മാനഗുണങ്ങ
ൾപൊലെ ചിന്തിച്ചു ഭൊജ്യാദികൾ നൽകിടെ
ണം- പുരത്തിൽവെണ്ടും ചിലവിന്നുകാന്തൻ ക
രത്തിൽനൽകുന്ന ധനത്തിനിന്ന തരത്തിൽ
വെണ്ടുന്നതു ചെയ്യൂബുദ്ധ്യാ ധരിക്കണം കിഞ്ചെ
നശെഷമായി- ദാനത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു കൊടുത്ത
വസ്തുതാനല്പമെന്നാലുമെടുത്തിടാതെ സാനന്ദപൂ
ൎവ്വാലതുചെയ്യുകീൎത്ത്യാജ്ഞാനെന്ന പാലിച്ചുവസി
ച്ചിടെണം- ഓൎത്തീടിലെന്നും തരുണീജനം തന്മി
ത്രത്തിനായിട്ടൊരുകാണിപൊലും ഭൎത്താവുതൻക
ല്പനയൊടുകൂടാതൎത്ഥംകൊടുത്തീടരു തെന്നുനൂനം

മാററാൻെറവാൎത്താ പറകെറയെന്നും മററെകണ്ടൊടൊത്തുകവൎത്തമാനം ഊററത്തിലീഷ്യ പെടുകെന്നത്തുംപൊലെററംവിവൎജ്ജ്യംതരുണീജനത്താൽ- സന്തൊഷമില്ലാതെ വസിക്കയെന്നും എന്തെങ്കിലും പൊട്ടിഹസിക്കയെന്നും സന്ധിക്കയില്ലാ പ്രമദാജനാനാം ചിന്തിക്കിലെററം പരിവൎജ്ജ്യമത്രെ- യാതൊന്നു ഭൎത്താവു ഭുജിപ്പതില്ല യാതൊന്നുഭൎത്താവുകുടിപ്പതില്ല ഏതൊന്നുവന്നാ ലതിലൊക്കെയും തച്ചെതൊഹരീമാരു മൊഴിച്ചിടെണം- ദന്തങ്ങൾശൊധിക്ക കുളിക്കരൊമം കൃന്തിക്കവെസ്ത്രങ്ങളുലങ്കരിക്ക വാൎത്തിക്കകഭ്യങ്ങവുമെന്നിവൻെറ(തൻ) കാന്തൻെറ നെർനിന്നരുതെന്നു നൂനം- ഉറങ്ങുകാഭൊജനവുംശരീരം തിരുംബ്ബുകായെന്നതു മാത്രമല്ല പ്രാരംഭമായിമററു മലംകൃതങ്ങൾ മാരൻെറമുമ്പിന്നരുതെന്നുനൂനം- എന്നാകിലും തിങ്ങളിലാൎത്തവതാം വന്നീടിലന്നാരി യശുദ്ധയത്രെ എന്നുള്ളതിൽ പിന്നെയുമുണ്ടുഭെദം വന്നന്നു ചണ്ഡാലി സമംവിവൎജ്ജ്യാ- ദ്വിതീയവാരെയവൾ വിപ്രഹിംസാ ചെയ്യുള്ളവിപ്രാംഗന യെന്ന വ

ണ്ണം തൃതീയകെന്നാലതിനൊത്തപാതിക്കതിവനാ
ലിൽ കുളിയാൽവിശുദ്ധാ- കുളിക്കഹാസിക്ക കര
ഞ്ഞിരിക്ക കളിക്കചൂതമ്പിൽ നടക്കുകെന്നും വിള
ക്കപൊല്ലെന്നതു മിത്ഥമന്ത്രം പെളിച്ച്യ തീണ്ടായവ
ളാൽ വിവൎജ്ജ്യം- കണ്ണാംഗശൌചം പകൽനിദ്ര
യെന്നും കണ്ടാൽമനൊജ്ഞാഞ്ഞന ചന്ദനാദ്യം
തീണ്ടായിട്ടുംനാളിലതീവവൎജ്ജ്യം തണ്ടാർമിഴിമാർ
കളിലെന്നൂനം- ഏവംവിധം മൈഥുന മെന്നു
ചിത്തെ ഭാവിക്കപൊലെന്നതു മാത്രമല്ല ചെവാച്ച
നത്തെ വചനങ്ങൾകൊണ്ടും നൈവാചരെ ദാ
ൎത്തവയായനാരി- ഉടുത്തവസ്ത്രങ്ങളെ മാററുവാ
നായി കൊട്ടക്കതൊട്ടീടുകയും വിശെഷം പട്ടുത
മായ്ക്കൊണ്ടുരചെയ്കയെന്നും പടിപ്പിലാണ്ടാൎത്തവ
യൊട്ടിതാകാ- മുറിക്കതാൻതന്റെനഖങ്ങൾകാൎയ്യ
ൾനുറുക്കചന്ദ്രാൎക്കരെനൊക്കയെന്നുംപുറത്തുഭാഗം
വനമെന്നിവററിൽ ചരിക്കയും പുഷ്പിണി യാകി
ലാകാ- അശുദ്ധമായാ കറയാണ്ടനാരി പശുക്ക
ളെതൊട്ടു കറക്കുകെന്നും ശിശുക്കളെ തീററുകചൊ
റുകൂട്ടെ യശിക്കയെന്നിത്ഥ മൊഴിക്കദൊഷം- ഭുജ

ങ്ങൾപാദങ്ങൾ മുഖഞ്ചവായും ഭുജിച്ചപാത്രം കഴ
കീടുകെന്നംത്യജിക്കുരെ മലമൂത്രമെന്നം രജസ്സ
ലാചെയ്യുകിൽമററൊരെടം- നാലാംദിനെ നാരി
യുറങ്ങിയെടം കാലെതളിച്ചീടുകയുംമുഷിഞ്ഞ ചെ
ലാദിവണ്ണാൻെറ കരത്തിൽനൽകി ചാലെശുചി
ക്കായിവചെയ്കീടെണം- പാരാതെതാൻതൻെറയ
ശുദ്ധവസ്ത്രം ക്ഷാരംകലക്കി പരിചിൽ പചിച്ച
നീരൊടുചെൎത്തിട്ടുതിരുമ്പിയെന്നാൽ പൊരുംശു
ചിക്കങ്ങിനെയങ്കിലാവാം- കല്ലിന്മെൽ നന്നായു
രസീനഖങ്ങൾ തെല്ലുംകറപ്പെന്നിയെ ശുദ്ധമാ
ക്കി പല്ലുമ്പിൽഭസ്മെന തുടച്ചനാവും നല്ലെഖനാ
ൽ സ്വച്ഛതയാക്കിടെണം- കെല്പൊടുവെള്ളം ക
ബളികുലക്കി തുപ്പിപ്പുനപ്പിന്നെയുമപ്രകാരം മുപ്പ
ത്തുരണ്ടാസ്യവിശുദ്ധിയെതാൻ തപ്പാതെചെയ്കീ
ടണ മെന്നുനൂനം- ശില്പത്തിൽമണ്ണൊട്ടു കരത്തി
ലെന്തിട്ടൊപ്പം ജലംചെൎത്തുരസീട്ടുനന്നായി മുപ്പ
ത്തുരണ്ടങ്ങിനെതന്നെ സ്വൈരാൽ കീഴ്പ്പെട്ട
ഗുഹ്യം കഴകീടവെണം- നെല്ലിക്കചെൎത്തിട്ടു പ
ചിച്ചവെള്ളം നല്ലൊണമാൎമ്മാറുതണെത്ത പിന്നെ

കല്ല്യാണിമാർ മൂൎദ്ധ്നി കുളിക്കുമുമ്പെ ഉല്ലാസമൊടൊട്ടു പകൎന്നിടെണം- ഗാത്രങ്ങളിൽചെന്ന മലത്തെ വെള്ളംപാത്രത്തിലെററിട്ടു വഹിച്ചുതീരെ ചെത്തിട്ടുനന്നായികഴുകീട്ടുപിന്നെ തീൎത്ഥത്തിൽമുങ്ങീട്ടു കുളിച്ചിടെണം- നാലെട്ടുരണ്ടെന്നിയെ മുങ്ങിമുമ്പെ മെലിട്ട വസ്ത്രാദ്യമെടുത്തുപിന്നെ നാലെട്ടുമുങ്ങീട്ടുത്തു തിരെവെച്ചു നാലെട്ടുമുങ്ങെണമതെകവിച്ചാൽ തൊൎത്തികരെറീട്ടഥ ഭക്തിയൊടെ മാൎത്താണ്ഡനെ വസ്തുതിചെയ്യുപിന്നെ ഭൎത്താവിനെതന്റെ മനക്കുരുന്നിലൊൎത്താനനം താഴ്ത്തിനടന്നിടെണം- മററാരെയെന്നാകിലുമീക്ഷിയാതെ പററീ പുരത്തിങ്കലതിന്റെശെഷം കൊററുള്ളതാമായ ഭുജിച്ചു പിന്നെ തെററന്ന്യയാദിത്യനെ നൊക്കിടെണം. എല്ലാജനപ്രെക്ഷണമെന്നതൊ നന്നല്ലെന്നു ചൊന്നൊന്നിഹ മുമ്പിലെന്നാൽ തെല്ലുംശിശുപ്രെക്ഷണയാകിലൊന്നു മില്ലെന്നുവിദപജ്ഞന മൊതിടുന്നു- നന്മപെമാത്മാവിനു ചെരുവാനായിക്കൎമ്മത്തൊടൊത്തീടിന ഗവ്യമഞ്ചുംസമന്ത്രസിദ്ധം ജലമെന്നിവററെ സമ്മൊദമാൎമ്മാറു കുടിച്ചിടെ

ണം- കാന്തിക്കുചെന്നീട്ട മലംകൃതങ്ങൾ താന്ത
ൻെറബൊദ്ധ്യത്തിലണിഞ്ഞുപിന്നെ കാന്തൻെറ
ചിത്തപ്രിയസക്തിയൊടൊത്താന്തമ്മദാനാരി വ
സിച്ചിടെണം— നാരീപുനഃ ഗൎഭിണിയാകിൽ
നിത്യം നെരായവണ്ണം നിയമങ്ങളൊട്ടും സാരെ
ണഗൎഭാനപിതരക്ഷയൊട്ടും പാരാതെ ചെന്നൊ
ത്തുവസിച്ചിടെണം- സന്തുഷ്ടയായും ഗൃഹപൂജ
യൊട്ടും കാന്തൻപ്രിയത്തിന്നനുചിന്തയൊട്ടും സ
ന്തൊഷപൂൎവ്വം സുമുഖിവ്യഥാന്യ ചിന്താവിനാ ഗ
ൎഭിണിവാണിടെണം- കുസ്ത്രീജനത്തൊ ട്ടുരിയാട്ട
കെന്നും അത്യുഗ്രഭൊജ്യാദ്യ മജീൎണ്ണവുംതാൻ പ്ര
ത്യെകവും കാററുമുറങ്ങളാലൊത്തെത്തുന്നതും ഗൎഭി
ണിയാൽവിവൎജ്ജ്യ- ചത്തൎക്കസ്പൎശനവും ശപ
ങ്ങൾ കത്തുന്ന തീ ഭീതികരങ്ങൾമററും ഇത്യാദിക
ണ്ടീട്ടകരൌദ്രവാൎത്താ ശ്രൊത്രത്തിലുംഗൎഭിണിയാ
ൽവിവൎജ്ജ്യം- തെററാതെകണ്ടീവിധിനാ വസി
ച്ചാൽ പെററീട്ടുമെററം സുഭഗംകുമാരം മറെറപ്ര
കാരത്തിലെഴന്നഗൎഭം മുററാതെയൊ സ്തംഭനമൊ
ഭവിക്കും- ഭൎത്താകുഡുംബങ്ങൾ നിമിത്തമായുള്ള

ൎത്ഥത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു ഗമിച്ചകാലം പാൎത്തിടണംഭ
ൎത്തൃകുഡുംബമൊടും ആൎത്തിവിഹീനം തരുണീവൃ
ന്ദന- കാന്തന്താനെന്നിയെ ഭാൎയ്യയായാ കാ
ന്താഗുണംകൊണ്ടിളതെന്നു മെററം സന്താനമൊ
ടൊത്തവളെന്നുമിത്ഥം ചിന്തിച്ചുനിന്ദിക്കരുതെളു
നാളും- ജ്യെഷ്ഠത്തിയൊതന്നനുജത്തിയൊ തന്നി
ഷ്ടത്തിയൊ വെറെയൊരുത്തിതാനൊ ലീവട്ടിട്ടു ഭ
ൎത്താവിനു ഭാൎയ്യയായി പെട്ടീടിൽ നിന്ദിപ്പതുമാക
തമ്മിൽ- കൊപാദിയെന്നുള്ളവ ഹെതുവായിസാ
പത്നികൾതങ്ങളിൽ മത്സരെണഅപ്രീതിയായുള്ള
വയെതുമൊതാ നെപ്പൊഴുമുണ്ടാകരുതെന്നുനൂനം-
ആരാനെ വഞ്ചിക്കുകയെന്നുമാരാൻപെരായഗാ
നങ്ങളെയുംപുമാന്റെ ദൂരെവസിച്ചീടുകയെന്നുമി
ത്ഥം നാരീജനംപാര മകററിടെണം- ദാരങ്ങൾത
ന്റെപതിചൊന്നദെശെ നെരൊടെകാണ്മാറുവ
സിക്കയൊഗ്യം വെറെ പരന്മാരെവിലൊകനങ്ങ
ൾ സ്വൈൎയ്യണയെന്നുള്ളതൊഴിച്ചീടെണം- ഭൎത്താ
കഥാവല്ലതുമൊതുമപ്പൊൾ ശ്രൊത്രെണ കെട്ടിട്ടു
ധരിക്കയെന്ന്യെപത്ന്യായൊന്നുമതിന്നുമദ്ധ്യാ

ലൊത്തൊത്തുകെന്നാക്കുകയാകന്യരി- മാരൊത്സവാ
ൎത്ഥം രമണൻവിളിച്ചാൽ പാരാതെ തച്ശ്രദ്ധയൊ
ടൊത്തുചെന്നു ചെതും പ്രകാരെണ മൂത്തനകാമം
തീരുംപടിക്കൊത്തുരമിച്ചിടെണം- ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
ചൊല്ലിയകൌശലത്തെ ചെത്തിട്ടു പ്രീത്യാ കല
പൂൎത്തിയാക്കി തീൎത്തിട്ടുകാണംകമിതാവിനെ താൻ
പാൎത്തൊററ മാനന്ദമിയന്നിടെണം- അന്തൎഭയം
പൂണ്ടതിദുഃഖമൊട്ടും കാന്തന്റെചാരത്തുവസിക്ക
യെന്നും കാന്തന്റെനെരെ കലഹിക്കയെന്നും
കാന്താജനം ചെയ്യുന്നു യൊഗ്യമല്ല- കാന്തന്നുതാ
നെന്നിയെയുള്ളപത്നി താന്തന്നുടെ മിത്രജനംനി
മിത്തം കാന്തംസകൊപാൽ കലഹിപ്പതാകാകാന്ത
ൻ കലിക്കൊത്തവനാകിലുംതാൻ- വല്ലാതെനി
ന്ദിച്ചുവചസ്സുചൊൽകിൽ കല്യാണഭാവാ ലതി
നെജയിക്കും തല്ലീടിലൊവല്ലഭനൊടുതൊഷം തെ
ല്ലെറെയെന്നായുമുടൻ വരെണം- നൊന്തെറിയെ
ന്നാലഥപെടിയാതെ കാന്തൻ കഴഞ്ഞൊത്തിയുട
ൻപിടിച്ചു സന്താപവാചാ കലുഷംകളഞ്ഞു സ
ന്തൊഷയായൊത്തുവസിച്ചിടെണം- പലായനം

ചെയ്യുകവല്ലെടംതാൻ പലെജനത്തൊടു വിളിച്ചു
കെഴ്ക്ക വിലാപമുച്ചത്തിലുമിത്ഥമെല്ലാം വിലാസി
നീമാൎക്കബലലെനവൎജ്ജ്യ- മിത്രങ്ങൾ ഭ്രാതാക്കളു
മച്ഛനമ്മ ഇത്യെവമെന്നുള്ളവരും സതിക്ക ഭൎത്താ
വൃതാനെന്നതിൽ മീതെവാഞ്ഛാ പ്രീത്യാഭവിച്ചീ
ടെരുതെന്നുനൂനം- വിരക്തിസംബന്ധമിയന്ന
വാക്യം ഒരിക്കലും നാരിജനങ്ങളാലെ വരിച്ചുനാ
ധെനവദിച്ചീടുമ്പൊളരക്കയെന്നുള്ളതു വന്നുകൂട.
ബന്ധുക്കൾ വീട്ടിന്നടിയന്തരാൎത്ഥം ഗന്തവ്യയെ
ന്നാൽകണവൻനിയൊഗം സന്തൊഷമായിട്ടുല
ഭിച്ചുപിന്നെ കാന്താസഹായെന ഗമിച്ചിടെണം
ചിരംദിനം തത്രവസിച്ചിടാതെ പുരത്തിലാന്മാറു
മടങ്ങിവന്ന വരന്റെ ശുശ്രൂഷയൊടൊത്തു നി
ത്യം വരാംഗനാചാരവെ വാണിടെണം- വല്ലെ
ടവും കാൎയ്യവശാൽഗമിപ്പാൻ ഉല്ലാസമൊടെ ക
ണവൻതുനിഞ്ഞാൽ കല്യാണെവാക്കെന്നിയെനാ
രിമാരാൽ ചൊല്ലീടുകെന്നുള്ളതുവന്നുകൂട- തട്ടുക്ക
താൻചെന്നു കരഞ്ഞുനിൽക്ക മുടക്കവാക്യങ്ങ ളുര
ക്കനെരെ ജല്പമെവം കണവൻ ഗമിപ്പാൻതു

ടങ്ങുമപ്പൊളുതെന്നൂനം- നാരിജനം തങ്ങടെ
മെൽതിരുംബി സെവചെയ്യെണമെവിടുമതെന്നപ്പ
ത്തി ദൂരത്തുഭത്താവു ഗമിക്കിലപ്പൊൾ പാരാതെ
വജ്ജിച്ചുവസിച്ചിടെണം- തന്നായകൻ ദൂരെ
വെ പൊയിവസിക്കു മെന്നാലവൾക്കനപെക്ഷി
വനാത്ഥം നിന്ദ്യങ്ങളായിട്ടിന കമ്മമൊന്നും ന
ന്നല്ലചെയ്തിടരുതെന്നൂനം- ഭത്താവിനാൽ ക
ല്പിതമായവണ്ണം വത്തിച്ചുനാരിയതുകൊണ്ടു ത
ന്റെ വൃത്തിക്കുവെണ്ടുന്നതു ചെയ്തുനിത്യം പാ
ത്തിടണം വല്ലഭനെത്തുവൊളം- എന്നന്യദെശെ
പതിപൊയിരിപ്പു അന്നാളവന്റെ പിതൃമാതൃപാ
ശ്വെ കന്യായുറങ്ങിടുക യെന്നതന്യെ അന്യ
ന്റചാരത്തൊരുനാളുമാകാ- കല്പിച്ചയച്ചും ചി
ലദൂതരെതാനെപ്പൊളുമെ തന്റടെഭത്തൃവാത്ത താ
ല്പര്യമായ്ക്കൊണ്ടുടനന്വെഷിച്ചു മുൾപൂവി ചൊമ്മി
ച്ചു വസിച്ചിടെണം- പ്രമാണമാമീശ്വരസെവ
യെതാൻ ക്ഷെമംലഭിപ്പാൻ കണവനുവെണ്ടി
നെമംവിടാതെയുടനാചരിച്ചു മാമൊദമൊടെസതി
വാണിടെണം- വെടിപ്പിലംഗം കഴകായ്ക്കു ന്നെ

ററിത്തടത്തിലൊക്കും തിലകംതൊടാഞ്ഞു ചെടിച്ചു
മാലിന്യമിയന്നവസ്ത്ര മുടുക്കയും കശ്മലതാംഗ
നാനാം– പൊക്കായ്കുതന്റെനഖനീചരൊമം വാ
യ്ക്കൂാൾകതാൻ വെററിലടെക്കയെററം ആക്കംകു
റഞ്ഞുള്ളതായ്മദന്തം തെക്കായ്കയും കശ്മലതാംഗ
നാനാം. അടക്കമില്ലാതെ ചിരിക്കവസ്ത്ര മുടുത്ത
ളൊന്നൊടെ നടക്കപൊഴായി നടക്ക നിൎല്ലജ്ജത
യെന്നിവററാൽ പെട്ടുക്കുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃഖം.
നിരന്തരം നിദ്രയു മൂണുമെററം പരന്റെ വൃത്തി
ക്കൃതംകഥിക്കാ ചിരിക്കതൊന്തൊന്നിനി യായി
വററാൽ വരുത്തുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃഖം.

മാലൊകരിൽ കെളിപരന്റെ ഗെഹ മാലൊലയാ
യി ചെന്നതിരുംബ്യകെന്നും ചാലെപിണക്കിൽ
കൊതിയെന്നിവററെയാലെകുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃ
ഖം– ഒരുക്കിവെച്ചുമ്പൊടു വീട്ടുകാൎയ്യം പിരട്ടി മെ
യ്ക്കൂാട്ടഥ മത്തെൾംപിന്നെ തരത്തിൽനീരാടി യലം
കൃതത്തെ ധരിച്ചുകാന്താന്തികമാൎന്നിടെണം. വാ
ശെഹ ചെതസ്സുകളൊടുകൂടി മയ്ക്കണ്ണിമാൎക്കിപ്പടി
യായവൃത്ത്യാ ഇക്കണ്ടലൊകങ്ങളിലെങ്ങുമെപൊൽ

നീക്കംവരാതുള്ളൊരു കീൎത്തിതെടും- മല്ലാക്ഷിമാ
ൎക്കങ്ങൊരു ദൈവമന്ന്യമില്ലെങ്ങുമെവെട്ടവനൊടുതു
ല്യം എല്ലാംലഭിക്കും കൊതിതൽപ്രസാദാ ലില്ലാ
തെയാകുന്നതു മൽപ്രസാദാൽ- കാന്താജനാനാംക
മിതുപ്രസാദാൽ സന്താനസൌഖ്യം സുരലൊക
സൌഖ്യം ചിന്തിച്ചവണ്ണം ബഹുഭക്തിയെന്നും
സന്ധിച്ചുകൂടും നഹിവൈചികിത്സ്യം- വസ്ത്രങ്ങ
ൾധാന്യങ്ങൾസുവൎണ്ണഗന്ധവസ്തുക്കൾ ശയ്യാസ
നഭൊഗംമെററം എത്തീടുമന്ന്യങ്ങളുമത്ഭുതാനി സ
ത്തുക്കളിച്ചൊന്നതുസത്യമത്രെ- മുന്നംകണ്ടു വ
സിഷ്ഠമാമുനിവരൻ തന്നിൽതെളിഞ്ഞൂചിവാൻ
ധന്യൻപുണ്യമെഴും ദിലീപനൃപനൊടെല്ലാം സ
തീനീതിയെ ചൊന്നെൻഞാനതു ഭാഷയായറി
യുമാറിക്കാമിനീമാൎക്കിദം നന്നായിചൊൽക പഠി
ച്ചുമെങ്കിലുമുടൻ വന്നീടുമെ മംഗളം.

സമസ്തകാമ്യേഷു പുരസ്കൃതാജ്ഞൈൎന്നിരസ്തസന്താപഗണാസ്സ്വ
വൎത്തിതഃ സുബുധപുണ്യാഃപരിശൊദ്ധ്യ മൽകൃതിസ്സമീക്ഷ്യസന്തഃ
പരിഗൃഹ്ണീതാമിയം.

1922 G 9992

2.20

പതിവ്രതാധൎമ്മം

ശ്ലോകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു.

ഉമാവരൻഭാരതിയുംകുമാരൻ രമാവരൻ വാരണവക്ത്രനുംമെ അമാമദാമൽഗുരുവും വിശേഷാദമെയമെന്നും തുണചെയ്കിടേണം.—

പതിവ്രതാധൎമ്മമതീവ സാരം ദ്വിതീയ മായുള്ള പുരാണവാക്യം ഗതിപ്രദംകേവലമംഗനാനാ മിതീഹചൊല്ലുന്നതു ഭാഷയായി. കാന്തൻശഠൻകുത്സിതനൊവിശേഷാൽ ശാന്തൻമഹാൻ സൽകൃതനൊസതീനാം ശാന്താത്മനാ ദൈവതമെന്നവണ്ണം ചിന്താദിയാൽ സാമ്പ്രതമെവപൂജ്യൻ. വന്നീടൊലാതൻ കണവന്നുകാൎയ്യം തന്നാലെവൈഷമ്യമെഴുന്നതൊന്നും എന്നുള്ളധൈൎയ്യം പിഴയാതെനിത്യം ചെന്നോൎത്തുമെവുന്നവളത്രെസാധ്വീ കാന്താജനങ്ങൾക്കവസാനമൊളം കാന്താനുകൂ